

(1929 - 2017)

ALİ SERT

Ali Sert hoca efendi, 1929 yılında Hatay'ın Yayladağı ilçesinin Sungur köyünde doğmuştur. 1972 yılından itibaren Hatay/Kırıkhan'da açmış olduğu Kuran kurslarında çok sayıda hafızın yetişmesine vesile olduğu gibi, bölgesinde Risale-i Nur hizmetlerinin safi evveli olmuş, sayısız gencin imanının kurtulmasına hizmet etmiştir. Ali Sert hocamız Üstad Bediüzzaman Said Nursi hazretlerini 1957'de Isparta'da ziyaret etmiştir. Hoca efendi 17 Temmuz 2017 tarihinde Kırıkhan'da 88 yaşına iken vefat etmiştir. Allah rahmet etsin.

Ali Sert Anlatıyor:

Ankara'da Hava Kuvvetlerinde askerdim, terhisime 19 ay kala Arapça okumaya başladım. Emsile, Binâ, Mantık, İzhar, Hakaik; bunları askerde iken okudum. Terhisten sonra Halep'e gittim, bir sene kaldım. Kırıkhan müftüsünden ders aldım. Sonra Antakya'da, Halep Hüsreviye mezunu bir hocamız vardı, 5 sene de ondan Fıkıh, Kelam, Tefsir, Hadis okudum.

Ben Kırıkhan'da tanıdım Risale-i Nur'u. 20 sene Kırıkhan müftülüğünü yapan hoca efendinin bir hafızlık arkadaşı vardı, o askerde iken Üstad'ımızı duymuş, fakat ziyaret etmeye muvaffak olamamış. Sonradan Müftü efendiyle beraber gitmişler ziyarete. Kırıkhan'da dedemle altı üstü iki katlı bir evde otururduk, dedemle ağlayarak Risale-i Nur okurduk.

BU ZATIN YANINDA OLAN, TAŞ DAHİ OLSA OLGUNLAŞIR

Nihayet 1957 senesinde Kırıkhan'dan iki arkadaş Bediüzzaman'ı ziyaret etmeye karar verdik. Kurban Bayramıydı. Önce Konya'ya gittik, Halıcı Sabri ağabeyi bulduk. O zamanlar bazı yerlerde yeni dersaneler açılmıştı, onları gezmeye çıkmış Üstad. Nerede olduğu belli değil. Üstad'ın Emirdağ'ında olabileceğini tahmin ettiler. Gittik Emirdağ'ına bulamadık. O yanımdaki arkadaş, Emirdağ dönüşünde Sandıklı'da arabadan indi, ben Üstad'ın kardeşi Abdülmecid efendiyi görsem yeter dedi, Konya'ya gitti.

Ben yalnız olarak Isparta'ya gittim, gece vardım. Bir minare gördüm, o camide yatısı namazımı kıldım, sonra otele gittim. Acaba kime sorsam... O zaman hem gazetelerden, hem de gelip giden kardeşlerden Üstad'ı ziyarete gelenleri nezarethaneye götürüp dövüyorlar diye duyuyorduk. Sabah namazına yine o camiye gittim. Cemaat dağıldı, herkese soramıyordum. Pazar günüydü, her taraf kapılı. Baktım dışarıda ihtiyar, sakallı birkaç kişi konuşuyor. Bunlara sordum Üstad'ın evinin yerini, tarif ettiler. Tariflerine göre evi bulmuşum. Erken gittiğim için iki üç saat sağda solda dolaştım. Bir ara oralarda beklerken, bir pencereden bir kadın, başını biraz dışarı çıkardı. Yakındı yaklaştım: "Teyze burada Bediüzzaman hazretlerinin evi varmış, biliyor musun?" dedim. Kadın heyecanla: "Hoca efendinin evi burası" dedi gösterdi. O kadın da Fitnat hanımınmış, Üstad'ın kaldığı evin sahibi.

Evin önünde beklemeye başladım, başka kimse yok, Pazar günü, kuşluk vakti. Baktım birisi evin 2. katından inmiş, çarşıya doğru gidiyor, mesafe almış, arkasından gittim bulamadım. Biraz sonra, elinde tek bir domates olan birisi daha indi, Bayram Yüksel ağabeymiş. Onun önüne geçtim, Üstad'ı ziyaret etmek istiyorum dedim. Bana gel kardeşim dedi ve dış kapının, iç kısmına getirdi, orada Osmanlıca olarak yazılıp, asılmış: "Benimle görüşmek isteyen kardeşlerime; Risale-i Nur'u okumak, on defa benimle görüşmekten daha kârlıdır..." diye başlayan yazıyı okudu. Sonra: "Bak şimdi hazırlanıyoruz, kıra gideceğiz, burada bekle, o sırada görürsün Üstad'ı" dedi. Bekledim, dışarıda görüştük Üstad ve ağabeylerle.

Zübeyir, Ceylan, Bayram ağabeyler çıktılar; hazırlık yapmışlar ellerinde testi, kamıştan örülmüş sepet gibi şeyler vardı, herhalde çay takımı içindi. Benim gözüm merdivenin başında... Bediüzzaman çıktı, merdivenin başına geldi, ilk defa görüyorum. Baktım başında beyaz, siyah, yeşil üç renkli sarık var.

Dikkat ettim o mübarek kaşlar gözlerin üzerine devrilmiş, ondaki ruhaniyetin feyzi, yüzüne vurmuş. Üstad'ı görünce bir anda aklıma şu geldi: Bu zatın yanında olan, taş dahi olsa olgunlaşır. Üstad'ımız yavaş yavaş merdivenlerden indi, ben karşıladım, ama beni bir heyecan aldı... Selam verdim, selamla karşıladım. Üstad selamımı aldı, elini başıma koydu, başımı okşadı. (Ali Sert hocamız bunu tarif ederek gösteriyor.)

Üstad sordu: "Risale-i Nur okuyor musun?" "Okuyorum Üstad'ım" dedim. "Halep'te talebelerimizden Zeynel Abidin var, tanıyor musun?" "Duymamışım Üstad'ım, bilmiyorum" dedim. Adını Zeynel Abidin olarak duymamıştım, ona Kürt Hacı Muhammed Efendi derledi; çok büyük, çok ün yapmış bir âlimdir, Hutbe-i Şâmiye'de de bulunmuş. Tarihçe-i Hayat kitabının sonunda mektubu olan "Abdulahdi var, onu tanıyor musun?" dedi. Onu da "Tanımıyorum" dedim. "Urfa ile irtibat kur" dedi. O zaman Abdullah Yeğin ağabey Urfa'da kalıyormuş, oradan çok kitap getirdik biz. Üstad'la görüşmemiz beş dakika kadar ayakta oldu, hepsi bu kadar.